



20 december 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum] ,
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. G.M.J. van Oijen, advocaat te 's-Hertogenbosch.

tegen:

wijlen [naam],
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van
Zeven Smarten (Broeders van Amsterdam)

1. De procedure

De Klachtencommissie heeft in deze zaak op 19 november 2013 een procedurele tussenbeslissing genomen. Voor het eerdere verloop van de procedure wordt naar de tussenbeslissing verwezen.

Bij de tussenbeslissing heeft de Klachtencommissie bepaald dat klager in de gelegenheid wordt gesteld een ter zake dienende verklaring van de GZ-psycholoog mevrouw [naam] over te leggen.

Op 6 november 2013 heeft mr. Van Oijen een brief verstuurd naar het Meldpunt, met als bijlage een verklaring 28 oktober 2013 van mevrouw [naam], GZ-psycholoog. Hierop is bij brief van 13 november 2013 namens de Congregatie gereageerd door mr. Niessen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

Voor de inhoud van de klacht wordt verwezen naar de tussenbeslissing van 19 november 2013.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Voor de inhoud van de reactie wordt verwezen naar de tussenbeslissing van 19 november 2013.

Naar aanleiding van de verklaring van de GZ-psycholoog verklaart mr. Niessen dat de informatie van klager omtrent het verblijf op [instelling] tegenstrijdig is. Voorts blijkt uit de verklaring geen naam van aangeklaagde, noch de aard van het misbruik.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer vijfenvijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager in 1958 tweemaal is betast door aangeklaagde. Dit vond plaats terwijl klager op zijn slaapkamer lag. Aangeklaagde kwam de slaapkamer van klager binnen en ging op de rand van het bed van klager zitten. Klager hield zich slapende. Vervolgens begon aangeklaagde met zijn hand over het lichaam, onder de kleding, van klager te wrijven, waarbij ook het geslachtsdeel werd betast.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld, kennelijk zonder het gebeuren groter te maken dan het was.

Daarnaast wordt zijn verklaring ondersteund door de door de Broedercongregatie verschaft informatie waaruit blijkt dat aangeklaagde in 1958 werkzaam was op [instelling]. Aangeklaagde was daar werkzaam onder andere als koster. Het komt de Klachtencommissie niet onwaarschijnlijk voor dat aangeklaagde, zoals door klager gesteld, wel eens werd ingezet op de slaapzaal. Daarnaast heeft klager aangeklaagde herkend op de foto die door de Broedercongregatie is overgelegd. Hoewel aangeklaagde op die foto grijs haar heeft, herkent klager het gezicht van aangeklaagde. Tevens heeft de zus van klager ter zitting verklaard dat haar broer, sinds een jaar of zes regelmatig met haar heeft gesproken over het seksueel misbruik dat hem is aangedaan. Daarbij heeft klager ook de naam van aangeklaagde genoemd.

Tenslotte blijkt uit de verklaring van de GZ-psycholoog, mevrouw [naam] dat klager sinds 19 juli 2006 bij haar onder behandeling is. Uit haar aantekeningen blijkt dat klager het reeds in 2007 heeft gehad over het feit dat hij op zijn dertiende op [instelling] werd geplaatst en dat hij daar is misbruikt. Hoewel niet precies staat omschreven waaruit het misbruik bestond, blijkt wel uit de brief van de GZ-psycholoog dat dit misbruik seksueel van aard is geweest. Weliswaar is in die verklaring ook vermeld dat klager tegen de psycholoog heeft gezegd vanaf zijn derde levensjaar in onder andere kindertehuizen, waaronder [instelling] heeft verbleven, maar in zijn klaagschrift vermeldt klager dat zijn verblijf in [instelling] in 1957 is aangevangen. Dit laatste tijdstip strookt met de informatie die hij op 20 september 2007 aan de psycholoog heeft verstrekt. De door de congregatie gesignaleerde tegenstrijdigheid waarvan de verklaring van de psycholoog blijk geeft, is voor de commissie dan ook geen reden te twijfelen aan de aannemelijkheid van klagers relaas.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van het misbruik pas veertien jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand waarin hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. De gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klager is aangedaan kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van dat leed.

4.6. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Broedercongregatie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten (Broeders van Amsterdam) de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 20 december 2013 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mevrouw W.M. Veltman-Breddels en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.